Що значить жінка.

Жінка: От тобі цікава штука. Я читала за чоловіка, що до 40 літ свого житя був анальфабетом, а відтак оженив ся і від нії опікою з него зробився шковер в двох роках.

Чоловік: Нічого дивного. Я знаю чоловіка, що скінчив найвищі школи до 30 літ свого житя, відтак оженив ся і під опікою своїі жінки зробив з себе дурня до двох день.

I. Нодоріс.

Помилив ся.

Перший: Знаєш, сліпа кишка абсолютно не приносить жадної користи нікому.

Другий: Чомуб ні? А от моя принесла 200 долярів докторови.

I. Недоріс.

ЧИЯ МІРА БІЛЬША?

Хто мав нагоду бачити, той скаже безпечно, що наша. Тому, що коли Американці виробляють пиво, то в найменьшу бочівку вливають 4 гальона, у більшу 8 іт. д. А коли зійдесь наших двох Гальонів, то не то що помістять в собі малу, але як найбільшу бочівку і ще не будуть повні. Отсе сьвідчить, що наша міра більша.

I. Недоріс.

МАГІНЕ ЛІЧЕНЭ.

— "Пане доктор," запитав ся паціэнт: „На коли моя рука вигоїть ся, чи буду я міг грати на піано?"

"Так, певно що будете могли," запевнив доктор.

— "От раз якиї з вас славний знахар, пане доктор, я попереду ніколи не вмів грати на піяно."

I. Недоріс.

The Canadian Loan and Mercantile Co., Ltd.

Vancouver, B. C.

Уділи в "Канадийській позичковій і Торговельній Компанії" запевнюють вам добре і безпечне приміщенэ для ваших грошей з великим поворотом в образі дівіденту готівкою і зросту вартости вложеного Вами капіталу.

Ми будуэмо доми і випозичаэмо гроші, що забезпечуэ уділовцям великий дохід і найліпша гваранція для вложеного капіталу.

Подібні компанії, що працювали в подібнім напрямку зробили величезний успіх. Приміром "The Los Angeles Investment Company, Limited," котра заплатила 32% дівіденду своїм уділовцям в 1912 р. і її 1 дол. уділ тепер продазть ся за 4 дол. 25 ц. Так само "The Los Angeles Home Builders Limited," котрі платять 19% дівіденду і їхній однодоляровий уділ продазть ся тепер за 3 дол. 15 ц.

КАНАДИЙСЬКА ПОЗИЧКОВА І ТОРГОВЕЛЬНА КОМПАНІЯ

маэ добре поле і велику можливість, як ті другі компанії, тут у Ванкувері. Перший рік ми заплатили нашим уділовцям дівіденду 8%, а сего року маэ прийти геть більше, і наші уділи дуже піднеслись у вартости. Нині ви ще можете купити його за $1, але по року не надійтесь дістати таньше як $1.50.

Ми будуэмо доми! Хочете мати власний дім?

Коли так, то ставайте нашим уділовцем і ми в будучині побудуэмо Вам дім за малими місячними оплатами. Тоді ви будете мати власне притуловиськó, виплачуючи за него ті самі гроші, які Ви тепер видаэте на рент. І в той самий час Вам буде наростати дохід на Ваших уділах. Колиж не хочете будуватись, то Ваші уділи будуть давати вам що-року готові гроші.

УДІЛ МОЖЕ БУТИ НАБУТИЙ ЗА $1.

За всю готівку,

або за ⅙ готівки, решта на 6, 12, і 18 місяців, або десята частина готівки, а решта 5% місячно.

Приміром Ви можете купити:

200 уділів за $20 готівки і $10 місячно.
400 уділів за $40 готівки і $20 місячно.
500 уділів за $50 готівки і $25 місячно.
1.000 уділів за $100 готівки і $50 місячно.

Не відволікайте, а посилайте нині замовленэ на уділи і першу плату і від нині візьміть участь у доходах вашої компанії. **Невідтягайте**, а користайте з нагоди пóкласти гроші в певне діло з певним доходом.

THE CANADIAN LOAN AND MERCANTILE COMPANY, LIMITED.
Head Office: 611 Dominion Building, Vancouver, B. C.

Коли хочете більше що довідатись про нашу Компанію, то запитайтесь у "Руського Інформаційного Бюра про Британьску Колюмбію" котрі з нашими агентами. Пишіть по руськи.

Витніть сей квиток.

The Ruthenian B. C. Information Bureau, 200 Hastings E., Room 12, Vancouver, B. C.

Прошу вислати мені докладні інформації що до уділів

Імя ....

Адреса ....

....

AGRICULTURAL SETTLEMENTS ASSOCIATION, LIMITED

Vancouver, B. C.

Русини! купуйте землю в теплій і богатій Британській Колюмбії.

Ми маэмо ріжного рода землі, починаючи від готових оброблених фармів і кінчаючи лісовою землею з деревом добрим для будови і всілякого виробу. Ціни теж ріжні: від 40 дол. до 1.000 дол. за акер.

Наші землі суть в долинах: Фрейзер-рівор, Лиллует, Чилкатон, на Фрейзер-лейк, на Оканаган-лейк, у Белла Кула і коло Гейзельтон.

Наша спеціяльність осажувати поселенців кольоніями. Ми маэмо німецкі, шведські і англійські кольонії, і для Русинів ми маэмо тисячі акрів першої кляси землі. Хто в нас купуэ землю, тому ми помагаэмо, як потребуэ, будуватись, набути машинерію і худобу.

Відомо на цілу Канаду, що в долині ріки Фрейзер-рівер суть найращі і найбогатіщі землі в сьвіті. Уже 70 миль на схід від Ванкуверу акор тої земли коштуэ $1.000, але ми маэмо для вас

НАГОДУ І В ДОЛИНІ ФРЕЙЗЕЗЕР-РІВЕРУ:

(1.) Готова фарма, 160 акрів, добра земля, частина обфенцована, недалеко від колії і малого міста. 35 акрів управлених, 6 акрів вичищені, 1½ під садом і лісом, дім на 8 кімнат, добрі будинки. Ціна $135 за акор, $10.000 готівки, решта на 5 літ на виплат з 7%.

(2.) 50 акрів доброго грунту, частина обфенцована, близько стації і місточка. 2 акра оброблених, 6 акрів очищених, решта добрий ліс. Дім на 3 кімнати. Ціна 105 дол. акер. 1.500 дол. готівкою, а решти на 5 літ на сплату.

(3.) 70 акрів близько стації і місточка. 20 акрів оброблених, з чого 1½ під овочевим садом, а 18 акрів дренованої долини, 20 акрів вичищено, решта добрий ліс. Дім на 9 кімнат і багато будинків, але в занепаді. Ціна 130 дол. за акор, 2.000 дол. готівки, а решта на 6 літ на сплату 7%.

(4.) 40 акрів, 1 година їзди від Ню-Вестминстра. Старий ліс, добрий грунт. 70 дол. за акер, 7.000 дол. готівки, 5.000 дол. по 9 місяцях, і перебрати довг $16.000.

(5.) 10 акрів, старший ліс, при губеманській дорозі, коло стації і місточка, добрий грунт. Ціна 700 дол. 250 готівки, решту 150 дол. кожді 9 місяців.

(6.) 30. акрів 3 милі від міста і стації, 6 акрів управлених, 40 плідних дерев, 24 акрів явору і червоної сосни, малий дім на 3 кімнати, курники, потічок з доброю водою. Ціна 120 дол. за акор, $700 готівки, решта на 3 рока.

Окрім сего маэмо тисячі акрів таньшої і дорожчої землі. Пишіть до нас, а будете задоволені.

AGRICULTURAL SETTLEMENTS ASS'N. LTD.
621 Pender St. Vancouver, B. C.

J. Whitworth, 1743 Broadway E. Phone: Fair. 1468L. — Vancouver: Phone. High. 149. Victoria: Phone 5819-R-2. — D. Stewart, 1023 Bank St. Victoria, B. C.

WHITWORTH & STEWART

Фабриканти

Памятників, пивниць, углових каменів, і т. д. обчисляэмо тутешний і заграничний будівляні роботи. граніт і мармур.

Доставляэмо до всіх частий Канади

Наші офіси і робітні:

Cor. Harris & Raymour Sts. .... Vancouver, B. C.
Cor. Richmond Ave. & Lonsdale Rd. .... Victoria, B. C.

Наші представителі до вашої услуги кождого часу.

КАДИЛО

The Canadian-Ruthenian Humoristic Gazette

Рік II. Ч. 13. 15-го Марця. VANCOUVER. B. C., MARCH 15, 1914 NO. 13. VOL. II.

Павло Крат.

ЗА ЗЕМЛЮ І ВОЛЮ

І забудеть ся срамотна
Давняя година,
І оживе знову слава,
Слава України.
Т. Шевченко.

Убив ворог Україну,
Потоптав ногами,
А сиріт її для себе
Виплекав рабами.
Забрав Дніпро і Хортицю,
І степи і море,
Тільки йому не дістались
Ті Карпацькі гори.
А в тих горах старий Довбуш
В печері куняэ
Та слушного, великого
Часу дожидаэ,
Дожидаэ того часу,
Як "чайченя діти"
Поростуть в орли-беркути,
Щоб на прю летіти;
Дожидаэ, щоб ті "галіч"
Стала соколами,
До рахунку підвила ся
З матері катами.
Тоді Довбуш з гори вийде
І гукне до бою
Всіх опришків молоденьких
Від Сяну до Дону.
Як та хмара, як та туча
Сила наша встане,
І покотять ся з престолу
Російські тирани!
Та боїть ся того ворог,
Зрозумів відразу,
І Карпати му забрати
Хочеть ся завчасу.
Щоб ті гори окувати
В потрийні кайдани,
Щоб спокійно пановали
Московські тирани;
Щоб у Львові не жидівські, —
Царські шинки були,
Щоб під царською нагайков
Ми си плечі гули.
І громадить лютий ворог
Військо вже по Збручу,
Уже видко над Поділэм
Кервавую тучу.
Болгар, Сербів та Румунів
Цар собі эднаэ,
З усіх боків на Австрію
Боэм виступаэ.
Простяг упир свої руки
На Галич, Карпати,
От, от трошки і, здаэть ся,
Мож буде їіх взяти.
Щоб останні українські
Землі заярмити,
Щоб ту гискру "мазепиньства"
Навіки згаситити. . .
Ні, не вгасиш, лютий враже!
Горить вона всюди:
І в Галичу, і в Київі
Й гаснути не буде!
Хай Сербин й дурний Болгарин
На царя вповають
І про "эдність всеславянську"
Байки укладають,
Про ту эдність всеславянську
У. . . царських кайданах,
Щоб та "эдність" неволею
Стала на славянах.
Ні, не вдурять!
У тисяча
Девятьсотім пятім
Вже мірялись ми з царями:
Не страшні проклятi!
То опудало велике,
Що птахів полоха
"Всеславянський покровитель"
То "дурна Солоха."
Недогризок то японський,
Каліка скажена,
Що колиб то мала силу,
Увесь сьвіт зажерлаб.
"Розігнавсь, мовляв, як бик той
А упав, як муха."
Додають си вороженьки
Дии одному духа.
Потопили свої штани
В Японця у морі,
А що буде, як у Збручу
Потопите й коні!
Нехай гримнуть австрияцькі
Й російські гармати,
То нам гасло тоді буде
За Вкраїну встати!
Як ті ліси-бори чорні,
Що Карпати вкрили,
Стільки маэ підвести ся
І нашої сили!
Підвести ся й затопити
Усю Україну,
І звести з царем рахунок
... годину;
В Петербурзі багнетами
Волю підписати,
А царя із царятами
З гармат посріляти,
І спрітати Україну
Від віля царського,
І царівців постинати
Усіх до одного!
А Австрію "попросити"
Підти за Карпати:
І без неі ми зробимо
Порядок у хаті
В своій власній. І нетреба
Тоді нам Канади,
Тої муки сібірської
Зрадоньки-принади.
Батьківщина наша рідна
Всім нам буде мати. . .
Хай же гримнуть понад Збручом
Ворожі гармати!
Хай та сальва серця наші
Запалить до бою,
І рушимо на царя ми
"За землю і волю!"

БАЛКАНСКА ЗРАДА.

Болгарський (до російського Миколи): Дайте помочи, ваше Величество, а то Австрія зажере Балкан!

Микола II: Радий я, голубчику, та коби міг, так як не можу! Японці ногу втяли, праву руку наш власний нарід у революції поканівчив, а від "казенної очищенної" я і увесь мій народ щодня такі пяні, що сьвіта не памятаэмо. Біда і коло нас, голубчику.

Коли хочете робити добрі гроші на ріл-остейті, буде в вашім інтересі сейчас росвідатись про

PORT ALBERNI, B. C.

Новий морський порт над Тихим Океаном і найскорше ростуче місто на тихоокеанськім побережу.

Порт Алберні маэ свої добрі сторани, яких немаэ ані Венкувер, ані Вікторія, ані Прінс-Руперт. Э се найблизший порт, який Канада маэ до панамського каналу.

Напишіть за Українськими друками про Порт Алберні до:

**The PAYNE-BENSON COMPANY,
409 Dawson Building, VANCOUVER, B. C.**

Хочемо жвавих агентів, на яких би можна звірити ся.

$5000.00 НА НАДГОРОДИ.

Дивись на сторінці 3-ій.

о. Проколупій.

ПОСЛІДНЕ ХОЖДЕНЄ ПАНА БОГА ПО ЗЕМЛІ,

або

БОГ В РЕВОЛЮЦІЇ.

Бога нема в домі, а
Сьвяті роблять, що хочуть.
Нар. приказка.

Продовженє.

Повернувши раз другий улицями, де вже було менше народу, та переїхавши невеличкий майдан, звощики спинили свої коні перед похмурим будинком одного з петербурських "поліцейських участків".

— Що, ще привезли? — запитав ся вартовий поліцай.

— "Поклич діжурного!" крикнув десятник.

Вартовий зник в чорних дверях поліції. . . . Незабаром вибіг низенький чоловічок в чорній з золотими ґузиками тужурці, простоволосий, махаючи від обуреня руками.

— Ні! ні! ні! . . Везіть куди хочете! . . Нема пляцу! Усі нумера переповнені! Де завгадно! Я не приймаю! . . — І низенький панок ґримнув за собою дверими.

— "Кудиж вас, чортів, відпровадити? У Неву чи що? Переломати вам усі ребра, щоб знали, як ситакими ділами займатись!" гримав на Бога і Миколу десятник соваючи їм попід ніс кулаки.

— Не псуй собі крови Іваничу, ми їм ще за сі клопоти подякуємо! — заспокоював свого начальника поліцай, що сидів проти Бога на полицчі.

— "Вези у "Петропавловку," — крикнув до звощиків десятник, і дорожки заторохкотіли знов, і довго знов поріздили з одної улиці в другу. Туман усе осідав, холодний, пронизливий; ліхтарі блимали жовтими плямами у навислій мраці, поліцаї наширошили вуха, сподіючись зради або нападу. Микола так змерз в своїм дрантю, що звинув ся в клубок і сидів нерухомо, схиливши аж на коліна свою сиву голову та проклинаючи себе, що нехотячи підбив Бога йти на землю.

— Щоб ви виздихали! — проклял святий угодник сам не знаючи кого.

Знов підіхали до чорних мурів і довго ждали, поки десятник ходив до середини. Нарешті він вийшов з двома надзирателями і начальником вязниці.

— "Кажу-ж вам, що пляцу цілковито нема! От шіснайцятий нумер буде страчений вранці, тоді і опорожнить ся казня, але до того абсолютно не годен приймати" — пояснював десятникови начальник.

— Та запхайте їх, ваше благородіє, тепер туди, хай перед смертю розвеселять його. Він певно попа не схоче, а сей довгобородий його по свойму посповідає. Не пустити ж їх нам. . . Нігде пляцу нема. . . . А сі канальї до помешкання Його Превосходительства хтіли дістатись. . . Се не аби які злодії!" — прохав десятник.

Вязничний довго думав, дивлючись на наших арештантів, потім махнув рукою:

— "Ну, хай їх чорт пірве! . . . Відвести до казні нумер 16.

— "Вставайте!" крикнув десятник.

— Пошевелівай ся! — підсажуючи кулаками під боки, наглив поліцай Миколу вставати. Але святий угодник так був закляк від холоду, що поліцаї мусіли стягати його з дрожок за обшивку.

А ти стервяко! бойкотуєш чи що?" і кулаки поліцая почали розгрівати замерзлого угодника.

Бог поспішив сам встати і обійшов ся без бійки.

Їх завели до вязниці.

В коритарах блимали лямпки, розливаючи по стінах і долівці червоно-жовте марево. Скрізь по всіх кутках і за виступами стін ховались і слались чорно-сірі тіни. А в стінах двері і двері, важкі оковані залізом з засовами мов там позамикані слоні, або велити. В кождих дверях віконце, котре дивить ся на вас, мов око мерця. Вязниця нагадує склепінє кладовища, моторошно стає в ній живій душі.

Ось і двері нумер 16.

— Коридорний! відчини . . . — покликав начальник діжурного.

— "Сюди не можна. . . Ще не порожна. . . На суд відведи."

— Відчиняй без балачок! — [illegible]

Вартовий злякав ся і вхопив ся за двері. Заришіли важкі двері, і наших старців пхнули в малу казню з вікном трохи не під стелею та ліжком в кутку.

Гримнули за ними двері і почув ся рип замка; здавалось, що замок гризе зубами залізного ключа. Ліхтар з над дверий розбивав сіру млу жовтим блиманєм.

— "Миколо! щож се?" ставши перед угодником, крикнув Бог, насупивши грізно брови.

— Ох, Господи, страждає дух мій і болить тіло моє! . . . — і Микола упав на ліжко, що те аж застогнало.

— "Та ти кажи що се таке? яке мали право ті воїни над нами знущатись?! І чиї прислужники вони? стискаючи угодника за плече, питав ся Бог. Микола лежав лицем в подушці і вже не плакав, а з усеї сили напинав мізок, як би так Богови набрехати, щоб і вовк був ситий і вівці цілі.

"Іде властитель дому свого суд творити управителям своїм".

— "Та чого-ж ти нічого не кажеш? . . Миколо!" штовхав Бог Миколу, а той все думав. Думки, як блискавки, голову перелітають: "Багато Бог побачить такого на землі, що буде проти заповіди сина його . . . Треба усе так йому розтовкмачити, щоб чорне білим, а біле чорним здало ся. . . І яке йому діло до нас? . . По божому так, а по нашому цілком инакше. . . Лежав би собі там на хмарі та ангелам байки плів. . . Гуски задріпані! . . . А щож як тепер усе росбере? . ."

— Ох, чи викручусь?! — крикнув голосно Микола і, скотившись з ліжка, впав перед Богом на коліна.

— "Зчого викручуватись маєш?" питавсь його Бог.

— З темниці сізі, Господи! — обняв коліна божі угодник.

— "Встань, а то побачуть!" крикнув на него Бог; той підвів ся з долівки втираючи кулаками сльози.

— "Як сьміли вони знущатись над нами і хто вони, затчивши в нас у темницю сю? гримав Бог.

— Господи! то вірні слуги правди твоєї, — солодко возгласив угодник.

— Як? чи правда моя в знущаню є?" скипів Бог.

— Господи! Лихі часи тепер. Прислужники діяволови на усякі способи до правди твоєї хочуть дістатись, і мусять, і мусять стеречи її вірні слуги твої мечами і кайданами.

— "Любов і покірливість — служба моя!" рек Бог.

— Так, Господи, та колиб не боронили правди твоєї мечем, давноб вбита була вона.

— "А нас за що тут замкнено? Чи не правда моя від мене?"

— А нащо-ж було перебератись в одіж ворогів правди твоєї? пояснив Микола.

— "Від котрогож часу ся одіж стала одежию ворогів моїх, чи не завжди я вбирав її на хожденія мої? А преціль ні разу не діставав ся до темниці.

— Господи! Відмінились часи тепер. Рече апостол: "Прийдуть до вас льви в овечих шкірах," от і нас половлено в страху, чи не льви ми, — крутив Микола як міг на всі боки.

— "Льви, вівці . . . Нічого не розумію. Треба більше роздивитись. Чує дух мій що тут щось то тез не тез. Ну та побачимо, що далі буде. . . . Тепер відпочиньмо трохи."

Бог скинув з себе торби і сів на ліжко.

— "Сідай Миколо!"

Микола простер руки до Бога.

— Господи! буде вже з нас, вертаймось на небо. —

— "Ні, доки всего не побачу очима своїми і не почую вухами своїми не верну на небеса . . і не кажи", втяв Бог; відтак взяв ліру і почав потихеньку бренькати "Про вдову, що мала трох синів."

(Далі буде.)

Між жебраками.

Жебрачка: Ей, господеньку сьвятий, кобито я вже раз до неба дісталась.

Жебрак: А я коби до коршми.

Жебрачка: Ге, ге! Який ти розумний, ти все хтів би щось ліпшого!

— А, десь я вас бачив.

— Можливо. .

— Ага. . . Чи не в кразвім союзі для збуту худоби?

Іван: А нащо ви, Миколо, продали свою хату?

Микола: Натоє, як якийсь казав, аби мене пся мама при податку не пазивала "халупником".

—Що то таке адвокат, татку?

— Адвокат, сину, се той чоловік, що намовить двох людей, щоб бились, аж порозгортались, а він забере йіхнє убранє і втиче.

І. Недоріс.

Так зле, так недобре.

Нежонаті беруть на кпини жонатих, а заразом заздростять любовному житю і женять ся. А коли зазнають подружого житя тоді нарікають, чому не лишились кавалєрами до смерти.

І. Недоріс.

Змилосердив ся.

Прийла мати свою чотьрнадцятьлітню доньку до пароха і почала просити:

— Отче духовний, змилосердіть ся бога ради, прийміть мою дитину у службу, бо гинемо з голоду. . .

Піп оглянув дівчину вимерену голодом, мізерну та малу ростом, усьміхнув ся і каже.

— Гм. . . Ви знаєте, що в Америці заборонено ужнвати дітей до обслуги. . . Ваша дочка ще замала. . . Я прийму йійі, але не таких умовах, що в деяких тяжчих обставинах ви будете займати йійі місце.

ПРИЙМАЄ СЯ ПРЕДПЛАТУ
НА
"МУЖИЦЬКЕ . . . . . .
. . . ВИДАВНИЦТВО"
бібліотеку найкращих творів найславнійших чужих і наших письменників, яка виходить два рази на місяць кождого 15. і 30. Кожда така книжка містить для себе цість і є прикрашена портретом автора та згадкою про нього.

Предплата на "Мужицьке Видавництво" виносить річно для Америки два доляри.

"Мужицьке Видавництво" є так гарним і корисним, що повинно находити ся не лише в кождім товаристві і в кождій читальні, але навіть в кождій українській хаті.

Замовленя і гроші посилати на адресу:

"Мужицьке Видавництво"
в Коломиї, ул. Новицького ч. 21
(Galizian, Austria)

$5,000.00 НА КОНТЕСТ.

"Товариство Чужомовних Газет" у Ванкувері, членом якого є і "Кадило", назначило незвичайно дорогі надгороди тим, хто назбирає найбільше передплати і оголошень для "Кадила", або

Vancouver German Press, Svenska Vancouver Posten & L'Italia del Canada.

Надгороди сі слідуючі:

1. Автомобіль на 7 осіб вартости $1850.00.
2. Автомобіль на 5 осіб бартости $1175.00.
3. Тикет на дві особи поїхати на всесвітню виставу у Сан-Франциско з оплатою всеможливих розривок і готелю на 7 день — $250.00.
4. Файна Де-Люкс Графонола — $250.00.
5. Меблі до спальної (лужко, туалета, і шафка, все з оріхового дерева) — $200.00.
6. Діямантовий перстень — $150.00.
7. Діямантовий перстень — $100.00.
8. Меблі до їдальні (буфет, стіл і крісла вартости $100.00.

Се буде так, як голосована.

Хто схоче попрацювати, аби дістати одну з з повище наведених надгород, має бути номінований через свого приятеля, або приятельку на низче поданій номінаційній картці Ч. I. Ся картка дає вже згори 3000 голосів даром тому, кого номінують.

Іменованим може бути збирач лише раз, на одній картці і через одну лише людину. Доставши від свого приятеля номінаційну картку, збирач посилає ю до контест-Менаджера, а той зараз заосмотрює такого охотника усіма потрібними паперами до збираня передплати і оголошень.

Восьмох найспритніщих, котрі назбирають найбільше передплати і оголошень, або самої передплати, або самих оголошень, тим самим будуть мати найбільше голосів, ті дістануть наші дорогоцінні надгороди. Кожда людина має право на здобутє сих надгород. Лиш рухніть ся, а здобудете йіх!

В слідуючім числі "Кадила" будуть подані образки тих надгород.

Хто хоче більших пояснень в справі сего контесту питайте Редакцію "Кадила" листовно.

Замітка для збирачів.

Усі гроші зібрані сгори за оголошеня і передплату мають бути пересилані впост до контест-менаджера і будуть поквітовані спеціяльним ресітом.

Призначеня надгород.

Контест кінчить ся на 31-го марця с. р. Тоді усі присутні у Ванкувері збирачі зійдуть ся на мітинг і виберуть зпоміж себе Комітет, котрий і росдасть надгороди тим, хто найбільше назбирав.

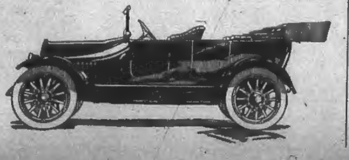

Ч. 1. Номінаційна картка. Напишіть імя і адресу того, кого Ви номінуєте на збирача, підпишіть ся, і хай він присилає сю картку на понизшу адресу, ми вишлемо йому усі потрібні для збираня друки:

Ч. 2. Сей квиток дає збирачеви 10 голосів даром. Збирач най просить своїх приятелів витинати для него сі квитки з "Кадила", що побільшить йому надію дістати найвисшу надгороду.

THE CONTEST MANAGER
550 Richards Street, Vancouver, B. C.

NOMINATION COUPON

Foreign Language Newspaper Association

Only one Nomination Blank for each Candidate will count

THREE THOUSAND VOTES

I nominate ....

Address ....

as a Candidate for the Foreign Language Newspaper Contest.

Signed ....

Names of persons making nominations will not be divulged.

No. 2.
FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPER CONTEST

This Ballot is good for

TEN VOTES

for M ....

Address ....

Good for 10 Votes when neatly trimmed and filled out, if sent to the office of the Foreign Language Newspaper Association, 150 Hastings Street East.

No ballot will be altered or transferred after being received by the Association.

"Борба", се одинока соц. демокр. півмісяч на часопись в ріднім краю! Хочете мати правдиві, не перекручені вістки про Ваш рідний край, то посилайто лиш $1.50 на адресу: Borba, Czernowitz, Reissgasse 16, Austria, Bukowina.

"Добра Новина", то такий журнал, на який давно вже чекав наш працюючий народ. В ньому подає ся найкрасше, найглубше знанє в дуже приступній формі. Хочеш бути просьвіченою людиною, то посилай $1.50 на адресу: Dobra Nowyna, Lemberg, ul. Skrzynskoho 12, Austria, Galicia.

Приймаєть ся передплата на сатирично-гумористичну часопись
"ЖАЛО",

"ЖАЛО" се одинока українська сетирично-гумористична часопись.

"ЖАЛО" подає веселі вірші, оповіданя, новелі, сьміховінки, дотепи, образки, загадки — взагалі росвеслює читача.

"ЖАЛО" жалить всяку погань, яка обсідає наш нарід, без огляду на її становиско та достоінсва.

"ЖАЛО" повинно находити ся не лише в кождім Товаристві і Читальні, але й у кождій хаті.

"ЖАЛО" коштує на цілий рік: в Америці і в Канаді 1.50 (півтора) доляра.

Замовленя і гроші посилайте на таку адресу:

Адміністрація часописі ЖАЛО, у Львові, ул. Сикстуського ч. 17.
(Lemberg, Austria)

Чи Ви читали

"КАНАДИЙСЬКІ ВІСТИ"?

Жадайте оказового числа. "Канадийські Вісти" є просвітною, ілюстрованою часописею, не поміщують ні сварок, ні лайок, виходять покищо раз в місяць і коштують на рік 50 ц.

"KANADYJSKI VISTY"
P. O. Box 3628, Sta. B.
Winnipeg, Man.

ВІД РЕДАКЦІЇ.

1. Просимо тих, що затягли передплату, вирівняти йійі.
2. В кредит нікому "Кадила" не висилаємо.
3. Оказове число тільки по отриманю 10 ц. стемплями.
4. Хто хоче відмінити адресу, має разом з повідомленєм про зміну присилати 5 ц. стемплями, инакше адреса не буде відмінена і газета буде йти на старий адрес.
5. Книгарні і агентів просимо точно обраховувати ся з нами що два тижня, инакше ми не будемо точні відносно йіх.

У Вінніпегу "Кадило" можно дістати тільки в "Руській Книгарні".

— Цигане, та я чув, що тебе били?

— "Ну, то що! То били. Велика річ?

— Та бо я чув, що тебе цілий день били?

— Овва! Який то великий день у Петрівку?

KADYLO

The Canadian-Ruthenian Humoristic Gazette, issued every 1st and 15th of each month.

"KADYLO" is the best medium to reach 200,000 Ruthenians in Canada and 500,000 in the United States.

Subscription in Canada and the United States, $2.00 per year.
Advertising rates on application.
Address: KADYLO, P. O. Box 482, Vancouver, B. C.

Registered Trade Mark — Foreign Language Newspaper Association, Ltd.

Published by the Linguistic Printing and Publishing Company.
650 Richards Street. Phone: Seymour 8538.

КАДИЛО

гумористично - сатиристичний двотижневник. Виходить кождого 1-го і 15-го. Коштуэ на рік 2 дол. Поодиноке число 10 центів.

Редактор Павло Крат.

Адреса:

"KADYLO"

650 Richards Street. VANCOUVER, B. C.

КОРИСТАЙТЕ З НАГОДИ!

Передплата на "Кадило" виносить $2..00, але від 1-го Марця по 1-ше Червня 1914 р. можна запренимерувати "Кадило" на рік лише за $1.75, а передплатники слідуючих газет: "Робочого Народа", "Гайдамаків" і "Робітника", а також "Ранка", "Канадийця", "Канадийських Вістей" і "Союза", дістануть "Кадило" на рік лише за $1.50.

КОРИСТАЙТЕ З НАГОДИ!

Кацапська зрада.

Щоб навипадок війни з Австріэю мати в Галичині поміч, царський уряд виспаэ що-року міліон рублів у кешені москвофулів.

Балкан у вічнім зброэнню.

ВІДПОВІДЬ РЕДАКЦІЇ.

Запит. Прошу всечесного о. Проколупного пояснити мені, що то таке і звідки взялись у соціялдемократів президенти у партії і як се воно стосуэть ся з соціялістичним демократизмом? Іван Наум.

Відповідь. Коли вівці пасли ся собі дико в лісі, то ніхто їх не пас і не стриг і не шив з їхньої шкіри собі кожухів, а коли їім захтілось президента, то б то пастуха, то тепер і мають. Але се худоба, і ся причта до людей не тичеть ся. Людеж кажуть, що бики і вівці без пастухів не можуть бути, бо дурні і не дадуть си ради. То лиш до людей тичеть ся, що сказав Шевченко:

"Ой, люде, люде-неборакн!
Навіщо вам здались царі,
Навіщо вам здались псарі?
Ой виж бо люди, не собаки!"

Але тепер навіть і багато католиків спрактикувало, що колись усі люди були дикі тай дурні, а потім порозумнішали та не всі, і ті дурніщі понаставляли собі мудріщих над собою пастухами, думаючи, що ті будуть їїх добре пасти, а ті бачучи, що ті дурні э дурні почали їїх не те що пасти, але й ними робити і з них жити, і завилась між людьми та холэра, про яку каже Шевченко: "Плугами, ралом не розореш."

Та як люде пізнали "по чім кіш гричаної вовни," той порозумніщали і придумали проти своїх пастухів медецину, а назвали їїі "демократизм," а се значить, що усі свої справи люде мають полагожувати спільною нарадою, а не складати усего на одну голову, бо тоді одна голова буде мудрує, а решта дурник. І соціялісти найдужще борють ся за демократизм, бо без него і їїх соціялізм нічого не буввби вартий. Президентів ще межи соціялістами не було чути, і коли ви про се питаэте, то певне розумієтесь на соціялізмі, як вовк на звіздах. Радимо вам більше почитати книжок про демократизм, а тоді не будете пхатись з такими дурними запитами, а ми не будемо примушені писати поясненя, про котрі знаэ маленький соціяліст, ще у мами під фартуфшком.

о. Проколупів.

ПОСЛУХАЙТЕ І ЗРОБІТЬ ТАК.

Хто в сім світі арно песе,
Кин завсігди нужда трасе,
А звеселить хоче хату,
Хай шле лиш нам передплату.
Хай доляри в лист пакуэ,
Й до "Кадила" адресуэ,
Та напише: За сі гроші,
О "Кадило" на рік прошу.
А хто долю ліпшу маэ,
Ість все ліпше й випиваэ,
Все здоровий і хороший,
Не э ніколи без гроший, —
Хай теж дуже ся не скупить,
А "Кадило" на рік купить.
А за сесе вір-ми друже,
Насьмієш ся нераз дуже.

Джин.

НАПУВАТИ.

У Полковника москаль
Заглянув индика,
Пійняв його на гачок
Тай тягне до лиха.
А полковник реготить,
Аж мало не ляже:
"Куди ти його ведеш?"
— Напувати!" каже.
А полковник із вікна
Махаэ рукою:
"Гей, лиши його, лиши!
Я і сам напою."
— Слухаю!" кричить москаль
Пускаэ индика,
І на право, кругом, марш, —
І здимів до лиха.

С. Руданський.

Добре зрозумів поляка.

Одного разу Поляк запросив свого приятеля Русина до себе на вечеру. Прийшовши додому, каже Поляк до жінки: "Давай, жоно, колляцізн, бо набралем апетиту." Другий раз Русин запросив Поляка до себе теж на вечеру, а чувши, як то говорив Поляк, каже до своэі жінки (теж знанська): "Давай, Жінко, фаляцкати, бо я набрав на патик."

Льоди.

Заликаэ пан на баль
Мужика одного,
Попоїв собі мужик
За столом усього.
І льодами тэз все
Смашно заїдаэ. . .
"Чи смашнеэ тобі се?"
Пан його питаэ.
— "Смашне, пане! — каже той:
Саме як то часом
В осени буваэ борщ
З квасолею разом. —"

С. Руданський.

Іще "ліверенд" Кандій в справі Шевченкового ювілею.

"Коли жив Щевченько, то тоді ще небуло універстетів, а Щевченько вчив ся 30 літ у дяка, а 20 літ був у жовнэрах, а як повернув з війська, то хтів женитись, та дівка його не схотіла, то він почав з того жалю писати байки. Але він Москаль, і то лиш та гадина, той Крат, вигадав якийсь ювілей, а про Щевченька ніде нічого не чути, то лиш ту у Ванкувері така дурійка з тим ювілеэм. . . Я ж усе в гасет бачу."

Православний.

Яка ріжниця.

— Яка ріжниця між козою а попом?

— Ріжниця та, що козу доять люди, а піп доїть людей.

ЩОБ ПОМОЧИ КАДИЛОВІ.

Я складаю в Редакції "Кадила" $5 в надгороду тому, хто візьметь ся і роспродасть 200 чисел "Кадила" в однім з великих міст Канади, або Америки. По отриманю грошей за спродані 200 чисел "Кадила", Редакція вишле мою надгороду тому, хто її заробив. Зголошуйтесь о "Кадило".

Н. Савчук.

ГОВОРИМО ПО РУСЬКИ
Урядовий тел. Хатній тел.
Сімур 7143 Фейрмонт 2181
Др. С. БЛЮМБЕРГЕР
лікар і акушор.
Dawson Building 109-110.
COR. MAIN & HASTINGS ST.

ЛОТИ

на продаж, один бгок від Гіастингс-Кар лінії на улиці з хідниками і файним видом на Буррард-затоку. Мала місячна сплата, тільки $10, без процентy. Ціна $350 за лот. Пишіть на адресу "Кадила":

650 Richards St., Vancouver, B. C.

НА ВТІХУ ДНЯ.

ЗРАДНИКОВИ В АЛЬБУМ.

(Сталий борець Мирославцю,
Ми хтіли сказати,
Коли хоче із Кремаром
Знов борню почати.)
Годили ся та писали,
Весна вже настала,
Було пізно вже на школу.
Й вона ся роспала,
Задумали і ми знову
Щоб щоєь соворити,
Щоб товариш ем-Стечишин
Міг ся тут лишити.
Шо зробити, що зробити?
Тре машину взяти,
Буде на ній Мирославцо
Дещо друкувати,
І він тоже був за тим,
Щоб машинну взяти,
Навіть сказав, що сам буде
Книжки укладати.
З німецького, з англійскоіго
Щось переводити
Соціялізм в Монтреалі
Міцненько скріпити.
Ми друкарню вже наймили,
Тайпу закупили,
Лиш сідайте, редакторе,
Працюйте щоесили.

Стечишин:

— "Ги. . . Товариші, мої любі,
Мав я вам сказати,
Через клімат монтреальський
Мушу виїждати.
До вінніпег, товариші,
Буду повертати" . .
(Бо дістав вже з "Атабаски"
Лвоти продавати.)
Йідь, Миросю, помагай біг,
Що ж з тобов почати
Годіж, щоб ти через "клімат"
Мав тут умирати.
Іще, правда, не забудьте,
Коли відчит мали,
Ми все його як мовника
Всюди все пускали.
Зразу почав був Стечишин
Добре говорити:
Корінь злиднів, біди й нужди
Усім наводити.
Та як стали телеграми
Від Кремара бити,
Почав же він з горізонту
Ніжненько сходити.
Казав уже, що той "Голос"
Де він сповідав ся,
Се газета така "красна", —
Й сам не сподівав ся.
Що ті люде, що газети
З руки продавали,
Нині вони мільйонери
Усі поставали.
Ми бачили, що не туди
Наш вже Мирцьо броде,
Та думали, що се "Клімат"
Онтерійський шкоде.
Ну пойїхав. . . Виглядаэм,
Щось мирцьо напише,
Чи лишить ся в Вінніпегу,
Чи в Едмонтон сапсне?
Сапсвув! . . Чуэте, плюгавець!
Кремар такі раді.
Забив кількка їім поклонів,
І вже на посаді.

Кремар:

— "Присягай же Мирославе,
Що все ти учинеш,
Що марево те червоне
На-завжди покинеш.
А за тез, як я сказав,
Вісімдесять в місяць
І відпадки від консерви
Зчаста і комішен."

Стечишин:

— "Так-так, так-так, Кремарупю,
За тим я й пригнав ся.
Бач, що було, то минулось,
Тепер пойдимайнось."
І продав ся він душею,
Шмату редагуэ,
Чи там брехня, чи неправда, —
В "Новини" пакуэ.
Піддержуэ сей лад кривди,
Хвалить капіталізм,
А, плюгавець до нас пише:
"Ваш за соціялізм."
Маскуй же ся, ренегате,
Як маэш охоту,
Місти брехні і гумбуги
Псуэй людску роботу.
Але затям собі добре,
День визволу прийде,
До рахунку тоді зрадник
До народу вийде!
Люд робочий угнічений
В борні із панами
Копне ту гнилу колоду,
Що му під ногами."

Т. Ковалишин.

Ото назвиска!

В редакції "Руснака" відміна. Редактора Гамнідова прогнали за те, що хтів бути целзбатником. А після канонічного права жінка редактора маэ печи для Эго Преосьвященства проскурку і відбувати з ним спеціяльні реколекції. На місце суспендваного приїхав з Старого Краю жонатий редактор на імя Сучка.

Чорти батька його знають з тими католіками! Такими назвисками їіх бог надідив, що просто встидно до газети подати: Гамнідів, Сучка, Шептуха, Мекета. . . фее! . .

Молитва попів до "Кадила."

О, найсьвятіше Кадило, змилуй ся над нами.

О, все могучий ладане, не кади так міцно, зглян ся над нами.

О, ви жаркі вуглики в Кадилі, не жаріть так дуже, дайте нам хоч подихати трохи, змилорсердіть ся над нами.

О, сьв. Кропилю! угоднику Кадилів, причини ся за нами. Ми підлі накинулись на тебе без підставно і увязнили тебе, закопали тебе живцем у могилу. Прости нас Кропиле, каэмо ся у гріхах своїх.

Буди нам милостиве Кадило!

Буди нам грішним!

Прости нам, Кадиле, во віки і віки. Камінь.

ОВРАЗОК З РУСЬКОГО СОЮЗА Но. 2.

Ссуть. . .

Вже в тих "Штицах" наш робітник
Ні про що не дбаэ,
Лиш дякуэ Господеви
Що "Союзи" маэ.
Ссали в "Старім"-відлучились,
"Новий" сотворили,
Та ссуть в "Новім" іще гірше,
Бо в "Старім" навчились.
Вся наволоч, що руками
Лінива робити,
Злазить ся там, щоби тільки
З дурніщого жити.

Роскольник.

Дяк (до Матвія, співаючого, що занадто продовжував): Чому ви, Матвію, разом э нами не кінчите?

Матвій: Або я з вами зачинав?

З Вінніпегу.

Перший сват: Скажіть мені Дзян, що то э за газета ті "Навини," що до котрого готелю зайди тільки, так зараз обскакують тебе якісь дармоїди, щобим запренумерував собі.

Другий сват: От вам! То ви ще не знаэте сего? Та се така газета, що її запренумеровуэ ся лише в пянім виді.

Що Кандій чув, а що сам знаэ. (Монольог.)

"Отота "Боротьба" робила поминки Шевченкови, а я не пішов на тоті поминки; бо що нас маэ обходити якийсь Росіян? Щевченько не з Русин, я ще памятаю, як був малим, то нічого не памятаю, аби що памятав за него, а тепер отстілько про него книжок написано. То все неправда, ми маэмо триматись своэі руської віри. А Крат згадав про мене в "Кадилі," а о. Біляньский казав, що Шептицький поклав за Крата трийцять тисяч, а тоб до тижня його повісили, і Січинського ніхто не випускав лише сам Андрій Щептиський та намісник Галичини Бобжинський, а то для того, щоб їіх вибрали до парляменту; то вони пішли в ночі до Станіслава тай випустили його. Іди, мовляв, злодію, на штирі вітри, а самі попіхали до Відня і дістали за сесе одинадцять міліонів у парляменті, а у Канаді нема жадної руської казети, лиш один "Канадийський Русин," чи то "Канадийський Фармер" не знаю добре, якось воно так подібне."

Кандіїв порофіянин.

Запис для дурних.

Один адвокат зробив перед смертею такий тестимент: "Я записую цілий мій мамток на заведенэ для дурних, бо я дістав його від дурних, себто від таких, що вічно процесувались."

— Мамусю! та ви нездалі грибі збираэте: отройітесь.

— Та хтоб їіх їів? Се до міста на продаж.

НА ФАРМАХ.

Кума: Що несете в збанках, кумо?

Удова-фармерка: Бігала до сусіди позичила два збаночка пива. Отець духовний з Вонінку приїхали. Завтра буде служба божа. . . . Але кажу вам, кумо, Що за слічна особа наш отець Веприк. Прийшли до хати та просто до мене і кажуть: "Ох, як у мене руки померзли!" та просто і запхали мені руки у пазуху тай кажуть: "Але тут у вас, мамуню, тепленько." А я їім кажу: "Чекайте, я щось роздобуду для вас погрітись, отче духовний." Тай отсе несу їім пивця, най помастить си душу. . . . Не забудьте ж, кумо, прийти завтра на службу божу, будемо сповідатись: . . . Бувайте здорові. . . Кваплюсь, бо там чекають. . .

Кума: Витримайте здорові.

Пейло.

1814 СВЯТКУЙТЕ ВРАТЯ ЮВІЛЕЙНИЙ РІК ТАРАСА ШЕВЧЕНКА. 1914

Так кінче нас з кождім числі "Канадийський Русин", слухаючись його поклику, ми будемо в кождім числі "Кадила" містити ті специяльні твори Т. Шевченка, що тичуть ся релігійних поглядів патріотичних і мудрих редакторів і видавців "К. Рус." Починаємо з "Івана Гуса".

ІВАН ГУС.

I

"Кругом неправда і неволя,
Народ замучений мовчить,
А на апостольськім престолі
Кабан годований сидить,
Людською кровю торгує
І рай у найми оддає.
О, Боже! Суд твій правий всує,
І всує царствіє Твоє!
Розбійники, людоїди
Правду поборили,
Осьміяли Твою славу
І силу і волю!"
Люди стогнуть у кайданах,
Немає з ким взятись,
Розкуватись, — одностайне,
Односердне стати
За євангелію правди,
За темнії люди.
Нема кому! Боже, Боже!
Чи тож і не буде?
Чи настане великий час
Небесної кари?
Чи розломим три корони
на гордій тіарі?
Розломимо! . . Благослови
На смерть і на муки,
Благослови мої, Боже,
Нетвердії руки
Й слово тихеє! О, Боже!
Чи вони ж почують? . . ."

....

Отак
У келії своїй праведний
Іван Гус думав розкувать
Народ замучений, і диво
Сьвятеє диво показать
Очам незрячим.
"Поборюсь!
За правду Бог! Да совершить-ся! . ."
І в Вифлеємськую каплицю
Пішов молиться вірний гус.

Папська булла.

II.

"Во імя Господа Христа,
За нас роспятого на древі,
І Всіх апостолів святих,
Петра і Павла особливо,
Ми розрішаємо гріхи
Святою буллою цією
Рабині Божій, — отій самій,
Що водили по улицях
В Празі позавчора;
Отій самій, що хилилась
По шинках, по станах,
По черничих переходах,
По келіях пана;
Ота сама заробила
І буллу купила:
Тепер свята! . . ."
—"Боже, Боже
Великая сило!
Великая славо! Зглянься на людей!
Одпочинь од кари у святому раї
За що пропададають, за що Ти караєш
Своїх і покірних і добрих дітей?
За що закрив їх добрі очі
І вільний розум окував
Кайданами лихої ночі?!
Прозріте, люди день настав!
Просніться, Чехи, змийте луду,
Росправте руки, — будьте люде
А не посміховище ченцям!
Розбійники, кати в тіарах,
Все потопили, все взяли,
Мов у Московії Татари,
І нам сліпим передали
Свої догмати. Кров, пожари,
Всі зла на світі, войни, чвари,
Пекельних мук безкрайній ряд,
І повен Рим байстрят —
Се їх догмати і їх слава!
То люта слава! . . . А тепер
Святим положено конклавом:
Хто без святої булли вмер, —
У пекло просто! Хтож заплатить
За буллу вдвоє, — ріж хоч брата,
Окроме папи і ченця,
І в рай іди кінець кінцям!
У злодія вже злодій краде,
Та ще й у церкві. Гади, гади!
Чи напилися ви, чи ні
Людської крови?! — Не мині,
Великий Господи, простому,
Судить великії діла
Твоєї волі: люті зла
Не дієш без вини нікому!"
І плакав Гус, молитву діє,
І гірко плакав; люд мовчав
І дивувався: що він діє?
На кого руки піднімав?
"Дивіться люди! Ось де булла,
Що я читав!" — І показав
Перед народом. Всі здрігнули:
Іван Гус буллу розірвав!
Із Вифлеємської каплиці
Аж до всесвітньої столиці
Луна, гогочучи, неслась;
Ченці ховаються: мов кара,
Луна в конклаві оддалась, —
І похилилася тіара. . .
Шепочеться Авіньона
З римськими ченцями;
Шепочуться антіпапи,
Аж трясуться стани
Од шопоту. Кардинали,
Як гадюки, вьються
Крут тіари, та нишечком
Мов коти, гризуться
За мишеня. Та й як таки?
Однієї шкури
Така сила! А мясива!
Аж здрігнули мури,
Як зачули, що у празі
Загелкали гуси
Та з орлами летять биться . . .
Конклав схаменув ся,
Зібрав раду. Положили:
Одностайне стати
Проти Гуса, і в Констанцу
Всіх ворон скликати,
Та й стерегти, яко мога,
І з верху і з долу,
Щоб не втікла тая птаха
На славянське поле.

III.

Як та галич поле крила —
Ченці повалили
До Констанцу; шляхи, степи,
Мов сарана, вкрили
Барони, герцоги, і дюки,
Псарі, герольди, шинкарі
І трубадури — кобзарі,
І шляхом військо мов гадюки.
За герцогинями — Німота:
Хто з соколами на руках,
Хто пішки, верхи на ослах, —
Так аж кишить! Все на охоту,
Мов гад у ирий, посіпа.
О, Чеху! Де твоя душа?
Дивись, що сили повалило,
Мов Сарацина воювать
Або великого Аттілу:
У Празі глухо гомонять,
І цесаря, і Вячеслава,
І Той собор тисячеглавий
У голос лають, — не хотять
Пускать в Констанц Івана Гуса.
— "Жив Бог! Жива душа моя!
Брати, я смерти не боюся!
Я докажу отим зміям!
Я вирву їх несите жало! . . ."
І Чехи Гуса провожали,
Мов діти батька. . .

....

Задзвонили у Констанці
Рано в усі дзвони;
Збіралися кардинали
Гладкі та червоні,
Мов бугаї в загороду,
І прелатів лава;
І три папи, і баронство,
І вінчані глави, —
Зібралися мов іуди
На суд нечистивий
Против Христа. Свари, гомін,
Те реве, те виє,
Як та орда у таборі
Або Жиди в школі. . .
І — всім разом заціпило! . . .
Мов кедр серед поля
Ливанського, — у кайданах
Став Гус перед ними
І окинув нечестивих
Орлими очима.
Затруснулись, побіліли,
Мовчки озирали
Мученика. — "Чого мене, —
Чи на прю позвали? —
Чи дивиться на кайдани!"
— "Мовчи, Чеше смілий. . ."—
Гадюкою зашепіли,
Звірем заревіли:
"Ти еретик! Ти еретик!
Ти сієш росколи,
Усобища розсіваєш,
Святійшої волі
Не приймаєш . . Одно слово —
Ти Богом проклятий!
Ти еретик! Ти еретик! . . ."—
Ревіли прелати, —
"Ти усобник! . . Одно слово —
Ти всіми проклятий! . ."
Подивився Гус на папи,
Та й вийшов з палати! . . .
"Поборoли! Поборoли! . . ."—
Мов побеленіли.
"Автодафе! Автодафе! . . .
Гуртом заревіли.
І цілу ніч бенкетовали
Ченці, барони, — всі пяні
І, пяні, Гуса проклинали,
Аж поки дзвони загули.
І світ настав. . . Ідуть молиться
Ченці за Гуса. Зза гори
Червоне сонце аж горить, —
І сонце хоче подивиться,
Що будуть з праведним творить?!
Задзвонили в усі дзвони,
І повели Гуса
На Голгофу у кайданах. . . .
І не стрепенувся
Перед огнем, став на йому
І молитву діє:
"О, Господи милосердий!
Що я заподіяв
Оцім людям, — твоїм людям?
За що мене судять?
За що мене розпинають?
Люди! Добрі люди!
Молітеся, неповинні:
І з вами те буде!
Молітеся! Люті звірі
Прийшли в овніх шкурах
І пазурі розпустили:
Ні гори, ні мури
Не сховають! Розіллється
Червонеє море
Крови, — крови з дітей ваших.
О, горе! о, горе!
Онде вони, — в ясних ризах. .
Їх лютиі очі. . ."
— "Пали! Пали! . ."
"Уже крови. . ."
— "Пали! Пали . . ."
— "Крови, крови хочуть!
Крови вашої! . ." — І димом
Праведного вкрило.
— "Молітеся! Молітеся!
Господи, помилуй,
Прости Ти їм, бо не знають. . ."
Та й не чути стало!
Мов собаки коло огню
Кругом ченці стали:
Боялися, щоб не виліз
Гадиною з жару
Та не повис на короні
Або на тіарі.
Погас огонь; дунув вітер
І попіл росвіяв.
І бачили на тіарі
Червоного змія
Прості люди. Пішли ченці
Й "Те деум" співали;
Розійшлися по трапезах
І трапезували —
І день, і ніч, аж попухли.
Малою семьею
Зійшлись Чехи; взяли землі
З під костра, і з нею
Пішли в Прагу.
Отак Гуса
Ченці осудили,
Запалили. . . . та Божого
Слова не спалили.
Не вгадали, що вилетить
Орел ізза хмари,
Замість гуся — і розклює
Високу тіару.
Байдуже їм! Розлетілись,
Мов тії ворони,
З кровавого того свята.
Ченці і барони
Розвернулись у будинках,
І гадки не мають:
Бенкетують, та николи
"Те Деум" співають.
Все зробили. . . . Пострівайте,
Он над головою
Старий Жижка з Таборова
Махнув булавою.

Т. Шевченко.

П. Крат.

ЗАПОВІТ 1905 РОКУ.

1. Дума про волю.

Ой, зза Дніпру, зза Лиману
Та низові вітри повівають,
Теплом подихають,
Та на наші степи,
На нашу Вкраїну
З Ірію з весною
На зграях пташиних,
На хмарках біленьких
Прилітають,
Прибувають.
Розбуркали землю від сону,
Зпід криги,
Зпід снігу визволили,
Рястом червоним,
Проліском синеньким
Уквітчали,
Мов молоду до вінця прибрали.
Усьміхаєть ся сонечко ясне
Серед неба високого
До лану широкого,
До гаїв, лук, озер,
До веснянки милуєть ся,
З веснянкою цілуєть ся.
Ой, запріг воли я в плуга
Тай потяг у поле —
— "Гей, доле, доле!
Чи зглянеш ся на нас бідних
Ти хоч сего літа,
Щоб латами не рябіла
Хліборобська свита!"
Дзвенить жайворонок в небі,
В проміннях пурнає,
Від могили до могили,
По степах, по перелогах
Мій голос лунає,
Лунає, зникає,
За байраками пропадає.
А доля з поля
Зза шляху
До мене докірливо промовляє:
— "Ой чи довго ще ви будете
Мене гукати-проклинати,
В злиднях пропадаючи,
З голоду вмираючи?!
Ой, від краю та до краю
Уся наша країна палає!
То робітник за мене,
За свою долю
Боєм виступає:
Бунтуєть ся, воюєть ся,
Царів людожерів,
Попів брехунів-морочіїв,
Чиновників-вовкотрубів
Підвівсь поскидати,
Долі-воленьки собі придбати.
Від Одесу до Варшави
Залучають хлощі слави,
За Кавказом воюють ся
В Петербурзі не мирять ся.
Гуде, дзвоне по Росії,
Вільним вітром віє,
Віє, повіває, —
Робітництво як море грає,
Червоні прапори
Вгору підіймає,
На останню бійку
За мене, за свою долю,
З Царями
За права, за честь
Увесь люд працюючий кличе,
Гукає, збирає, стягає . . .
А я, ваша доля,
Та щей сестра моя воля,
Ланцюгами ми окуті,
В кайдани озуті,
У острозі, у каторзі
Пропадаємо,
По Сібірах никаємо,
Під царськими караулами
Гинемо, поневіряємось
Та коли ви за нас,
За вашу долю та волю,
Вступитесь сподіваємось!
Ой, годі вам мене гукати,
Проклинати!
Не буду я про вас дбати,
Доки будете своїм ворогам
Служити, годити,
На дармоїдів робити,
Самі на свою голову
Катів плодити.
Поломайте, діти, пута,
Нехай буде ваша доля,
Доля неокута!
Ой, від краю та докраю,
Мов хвилі ревучі,
Підводте ся на ворогів,
Не лякайтесь бучі!
Нехай правда, нехай ясна
Як сонце засяє,
Нехай кривда, нехай люта
В прірві пропадає!
Хай чиновницька та царська
Неправдива сила
У вогні пекельнім згине,
Щоб нас не гнітила!
Розгорніть свої червоні
Корогви поволю,
Випускайте з пут царевих
Сестру мою волю!
Заводіть нові порядки,
Здобувайте права:
Вашим дітям буде щастє,
А вам вічна слава!
Треба битись,
Не коритись!
Поки кат панує, гуляє,
Хай ваше серце спокою не має,
Хай огнем-гнівом палає,
У сіх до бою гукає!
І я, ваша доля,
Вас благословляю повстати,
Царів поскидати,
Тоді і я про вас дбатиму,
Діти ваші в любистку
Купатиму,
В щасті пеленатиму . . .
Гей! . . Гой! . ."
Покотилась луна ланами,
Забрящала даля ланцями,
За линою зникає . . .
Серце в мене кровю окіпає.
А з Низу тихий вітер
Дие, подихає
Катран-зіллє хитає,
Степ навкруги зелений
Леліє, мріє,
Та могила в степу бовваніє.
Неорана нива
Перед очима,
Стоять мої круторогі,
Позирають на дорогу,
А я стою та гадаю,
Та на плуга позираю:
— Чого тебе, плуже,
Та іржа поїла.
Не іржа, то наші муки,
наші злидні, сльози.
Ой, затягну, тебе, плуже,
В болотяні лози!
Не хочу я більше степу довбати,
У злидарстві пропадати!
Доволі тебе мої діди та батьки
По лану тягали,
Та правди не зазнали,
Закону-права не мали,
Рабами увесь вік
Царям, панам та чиновникам
Пробували.
Не хочу я про тебе
Моя ниво, дбати,
Щоб всю свою крівавицю
На податки та відбутки
Катам віддавати!
Ой, порости, моя ниво,
Бурянами, будяками,
А ви ідіть, мої воли любі,
Гуляйте степами,
Гуляйте, виглядайте,
Коли не згину,
Назад прилину,
Та не рабом царським,
А вільна людина. . .
Отоді то новим плугом,
Любими волами
Переорю тебе, ниво,
З вільними синами,
Щоб родила ти нам, ниво,
Тільки щастя-долю,
А тепер, бувайте здорові,
Іду битися з царями
За права, за волю."
Йду на села.
Мовчать села, обідрані села,
Та велика по тих селах
Спочиває сила.
— "Вставай, сило,
Годі спати,
Голі пявок годувати!"
Виє вітер, стеле трави,
В небі сьвітять зорі.
Сплять царики необачні.
І в хаті й надворі
Стереже їх син мужицький
У сірій шинелі. . . .
А я йду тізі нічки
Між людські оселі.
По гаях та по яругах,
У мужичій хаті
Збираємо люд на раду,
Як на царя встати. . . .
Ой, скоро, скоро
Той час-година,
Що спалахне огнем-бунтом
Вся наша Вкраїна!
За податки, за налоги,
За війну, за муки
Віддячимо чиновникам
І дідичам дукам,
За безправя, за безладя
За голод, неволю
Угноємо царівцями
Українське поле!

---

2. Кайдани дзвонять . . .

Кайдани дзвонять по землі,
Працюють царики у млі. . .
Працюйте, кляті! Час з мечами
Вже за дверима. Черний ввесь,
Огнем пекельним очі сьвітять,
Ось, ось пожежою осьвітять
Вони країну. Запала
Тоді земля; огненне море
Під хмари вдаре, і поліє
До вас мозоляна рука
Раба ошуканого вами,
Усіх вас в жгут один збере,
Під хмари здійме і в занебуть
На віки вічні зашпурне!

---

3. Понад Вкраїною звиса. . .

Понад Вкраїною звиса червона хмара.
Незабаром ти встанеш, люде,
І побєш, свої кайдани геть порвеш,
Розвалиш палаци тиранам,
Мечі, корони геть зметеш
В безодню! Мурия віковічні
Залиті слізьми та проклоном
Твоїм (не божим) перейдеш
Своїми вічними плугами
І на руїнах забутє посієш сам,
І так з синами
На вольній волі оживеш. . .

"Робочий Народ",
орган української соціял-демократії в Канаді та Злучених Державах, виходить що тижня в Вінніпегу (в Канаді). Річна передплата виносить 2 доляри.
Адреса:
"Robotchyj Narod," Winnipeg, Man., Box 3658 (Sta. B) Canada.

"РОБІТНИК."
Одинока українська часопись в Сполучених Державах посьвячена інтересам працюючої кляси. Виходить три рази на місяць. Передплата на рік в Америці і Канаді $1.
"ROBITNYK"
1745 Michigan Ave.
Detroit, Mich., U. S.

ЧИТАЙТЕ "КАНАДИЄЦЬ." релігійно-моральну, поучаючу часопись для українського народу в Канаді.
Кождий поступовий Українець, який бажає сьвітла правди, а ненавидить темноти, нехай переплатить собі "Канадиєць."
На рік коштує лише $1.00.
Адрес:
"THE CANADIAN"
10336 — 96 St., Edmonton, Alta.

Виграли справу.

Батька запізвали до суду, пішов і син з ним на росправу. У вечері вертає син додому.

— "А чи виграли справу?"— питає мати.

"Виграли."

— "А деж тато?"

"Зараз прийдуть, лиш мають ще відсидіти 2 добі арешту."

Телеграма. (Агонція без дроту)

Пан Пугатий, збанкротований "адвокат" з Йорктону, котрийсь чогось переховуєть ся у Ванкувері від пару місяців, тепер скліщив ся з Кандієм і подали до їх присьвященьства Будки петицею, просючи сталого для Ванкувера попа. У петиції пан Пугатий переконує їйх присьвященьство, що запорткі нема чого боятись, бо кури вже почали нестись у Бр. Колюмбії, а сьвіже яйко не пошкодить.

ПІД ЧАС ВІЗИТАЦІЇ.

Інспектор (до учительки): Ви, пані, не вмієте ставити питань до дітей. Питанє треба так сформулювати, щоби дитина відповіла якраз на то, о що вам ходить. Ось примірoм маєте в букварі слово "лавка", — о се слово питаю... Де ти сидиш Чеверда?

Ученик: В школі.

Інспектор: Гм! . . Але в чім ти сидиш?

Ученик: В маменій кацабайці, бо кожух тато взяли до ліза.

Інспектор: Але, на чім ти сидиш?

Ученик: На... (слідує точна відповідь, якраз на питанє).

ЩО З ВАС ЗА РОБІТНИК

Коли не підпираэте своэї робітничої часописі? Коли Підпираэте часописі капіталістичні, а своэї робітничої часописі не читаэте і не ширите?

ЗАТЯМІСЬ СОБІ ДОБРЕ

Що часопись "Гайдамаки" э одиноков укр. робітничою часописию в Зл. Державах, що ширить між укр. робітництвом соціялізм, освідомлює робітництво, боронить його інтереси і ширить поступ.

ВІД НОВОГО 1914 РОКУ

часопись "Гайдамаки" буде виходити що-тижня. Шліть же зараз передплату: 1 дол. 50 ц. на рік, 75 ц. за півроку. на сю адессу:

"Haydamaka"
639 E. 11th Street, New York, N. Y.

"НОВЫЙ МІР."

Единственная Русская Рабочая Соціалистическая Газета в Америкѣ.

издаваемая рабочим Т-вом новий Мір.

Подписная цѣна:

В Соед. Штатах.		Для Канады и Заграницы.	
На год	1 дол.	На год	1 дол. 50 ц.
На 6 м.	60 ц.	На 6 м.	85 ц.
На 3 м.	35 ц.	На 3 м.	45 ц.

Подписка принимается во всякое время.

КАЛЕНДАРЬ-ЕЖЕГОДНИК
на 1914 год.

Вышла из печати справочная книга на русском языкѣ для иммигрантов. Много свѣденій о Америкѣ и Канадѣ. Масса картинок. Выписывайте сейчас же. Цѣна 30 ц. с пересил.

Деньги на "Нов. Мір" и "Ежегодник" присылайте "моней-ордером" по адрессу:

"Novy Mir" 140 E. 4th Street, New York, N. Y.

ШІФКАРТИ ДО КРАЮ!

Краяни! Як ідете до краю сеі осени, не забудьте зайти до нас по шіфкарту. У нас можна купити шіфкарту до краю на всі лінії і також можна їхати через Канаду або Ню-Йорк.

Ми продаэмо шіфкарти з Ванкуверу до Кракова, Львова, Черновець, Тарнополя.

Як гроші маэте і хочете тут змінати, то ми вам змінязмо і беремо лиш два цента від доляра змінного, се э знижена ціна для тих людий, що у нас беруть шіфкарти. Як не хочете з собов нести гроші, то ми вам пішлемо так, що сами відберете, як прийдете до Краю.

Наша спілка вже провадить інтерес через 26 років і тепер зістала інкорпорована так, що э одна з найбезпечнійших офісів в Канаді.

Офіс отворений що дня від 9 до 6, а в суботу від 9 рано до 7 вечером.

D. E. BROWN, HOPE & MACAULAY, LTD.
GENERAL RAILWAY AND STEAMSHIP AGENTS.
102 MAIN STREET.
A. C. Hirschfeld, Mgr. Foreign Dept. Tel. Sey. 1248.
Head Office: 585-587-589 Granville Street. Tel. Sey. 1687.

Читайте "Ранок"!
"РАНОК."

э релігійно-народна часопись в Канаді, що накликуэ нарід до Эвангелія і демократичного усрою церкви. Читайте і довідаэтесь, яка віра э правдива.

Виходить що-тижня в середу і коштуэ 1 дол. 50 ц. на рік. Хто присилаэ передплату цілу, дістаэ премію книжок на 50ц., які самий собі вибере. Адрес:

"Ranok"
Box 3596, Winnipeg, Manitoba

AGRICULTURAL SETTLEMENTS ASSOCIATION, LIMITED
Vancouver, B. C.

Русини! купуйте землю в теплій і богатій Британській Колюмбії.

Ми маэмо ріжного рода землі, починаючи від готових оброблених фармів і кінчаючи лісовою землею з деревом добрим для будови і всілякого виробу. Ціни теж ріжні: від 40 дол. до 1.000 дол. за акер.

Наші землі суть в долинах: Фрейзер-рівор, Лилует, Чилкатон, на Фрейзер-лейк, на Оканаган-лейк, у Белла Кула і коло Гейзельтон.

Наша спеціяльність осаджувати поселенців кольоніями. Ми маэмо німецкі, шведські і англійські кольонії, і для Русинів ми маэмо тисячі акрів першої класи землі. Хто в нас купуэ землю, тому ми помагаэмо, як потребуэ, будуватись, набути машинерію і худобу.

Відомо на цілу Канаду, що в долині ріки Фрейзер-рівер суть найращі і найбогатіщі землі в сьвіті. Уже 70 миль на схід від Ванкуверу акор тої земли коштуэ $1.000, але ми маэмо для вас

НАГОДУ І В ДОЛИНІ ФРЕЙЗЕЗЕР-РІВЕРУ:

(1.) Готова фарма, 160 акрів, добра земля, частина обфенцована, недалеко від колії і малого міста. 35 акрів управлених, 6 акрів вичищені, 1½ під садом і лісом, дім на 8 кімнат, добрі будинки. Ціна $135 за акор, $10.000 готівки, решта на 5 літ на виплат з 7%.

(2.) 50 акрів доброго грунту, частина обфенцована, близько стації і місточка. 2 акра оброблених, 6 акрів очищених, решта добрий ліс. Дім на 3 кімнати. Ціна 105 дол. акер. 1.500 дол. готівкою, а решти на 5 літ на сплату.

(3.) 70 акрів близько стації і місточка. 20 акрів оброблених, з чого 1½ під овочевим садом, а 18 акрів дренованої долини, 20 акрів вичищено, решта добрий ліс. Дім на 9 кімнат і багато будинків, але в занепаді. Ціна 130 дол. за акор, 2.000 дол. готівки, а решта на 6 літ на сплату 7%.

(4.) 40 акрів, I година їзди від Ню-Вестминстра. Старий ліс, добрий грунт. 70 дол. за акер, 7.000 дол. готівки, 5.000 дол. по 9 місяцях, і перебрати довг $16.000.

(5.) 10 акрів, старший ліс, при губеманській дорозі, коло стації і місточка, добрий грунт. Ціна 700 дол. 250 готівки, решту 150 дол. кожді 9 місяців.

(6.) 30. акрів 3 милі від міста і стації, 6 акрів управлених, 40 плідних дерев, 24 акрів явору і червоної сосни, малий дім на 3 кімнати, курники, потічок з доброю водою. Ціна 120 дол. за акор, $700 готівки, решта на 3 рока.

Окрім сего маэмо тисячі акрів таньшої і дорожчої землі. Пишіть до нас, а будете задоволені.

AGRICULTURAL SETTLEMENTS ASS'N, LTD.
621 Pender-St. Vancouver, B. C.

J. Whitworth, 1743 Broadway E. Phone: Fair. 1466L. — Vancouver: Phone. High. 149. Victoria: Phone 5219-R-2. — D. Stewart, 1022 Bank St. Victoria, B. C.

WHITWORTH & STEWART
Фабриканти

Памятників, пивниць, угловх каменів, і т. д. обчислаэмо тутешний і заграничний будівляні роботи. граніт і мармур.

Доставляэмо до всіх частий Канади
Наші офіси і робітні:
Cor. Harris & Raymour Sts. .... Vancouver, B. C.
Cor. Richmond Ave. & Lonsdale Rd. .... Victoria, B. C.
Наші представителі до вашої услуги кождого часу.

КАДИЛО

The Canadian-Ruthenian Humoristic Gazette

Рік. II. Ч. 14. I-го Квітня. VANCOUVER, B. C., APRIL 1, 1914. NO. 14, VOL. II.

ЩО БУДЕ.

Що буде, коли ворог клятий
Перейде Збруч і геть з гармати
Твої осолі стане прати
Картачом, Русине, мій брате?
І дикі звірі — козаки
Дітей твоіх на піки здіймуть,
Сестру і жінку заберуть
І, посьміявшись, їім шаблями
Повтинають груди геть,
А твого тата й твою маму
Сьпітка під тином нагла смерть?
І ті хати твоі убогі
Підпалить ворог, і луна
Огню-пожежі над Поділэм
Червоним пеклом запала
Аж по Карпати! Зойк кобіт
І плач голодної дитини,
І смерть з косою, що жнэ
Буде стинати що-хвилини
І скрізь руіни і руіни! . .
. . . .
Не дикі орди Чингіс-Хана,
А лютого, нового пана
Над Збручом стали, щоб дітей
Твоіх, Галичу, постинати,
Твої лани, твоэ добро
Царевн клятому віддати.
Щоб не стримів ти більш йому,
Як той остюк у оці, брате,
Щоб і на тебе міг покласти
Свої кайдани і в тюрму
В "загально-русскую" пігнати
Й Червони Русь.
Не буде, кате,
Як хочеш ти! лиш зачепи!
Як листя в лісі, як трави,
Ми встанем боронити волю,
нас тисячі злетять зза моря
І давній гріх своіх дідів
Відкупимо своэв кервою;
Здобудемо Вкраіні волю!
А кревних наших і батьків
Заступим грудями своіми.
Ти ж, царю, і твої хорти
Скажені будете втікати
І скрізь вас будуть люде гнати
І бити клятих!
Згине царь
Загине кат тоді заднэ,
І зійде сонце на Вкраіні.

П. Крат.

ЦАРЬ У СПРУЗІ З СМЕРТЕЮ БРОДИТЬ ПО ЗАЛЯНІЙ КРОВІЮ РОСІІ.

НАЙНОВІЙШІ ЛІКАРСТВА.

Коли не можете спати, то підіть бодай раз на представленэ наших аматорів з всіляких кружків, горшків і мисок. . .

Коли не маэте гумору, а хочете довести себе до самовбиства, то пильніуйте за полемікою, що провадить Карманський в канадийських газетах.

Коли чуэте біль в жолудку, то перестаньте слухати промов наших русько-канадийських бесідників.

ТАКОЖ ОСТОРОЖНІСТЬ.

— Алеж, як можеш подавати руку такому злодієви?

— А, бачиш, бо поки тримаю його за руку, то не маю страху, що щось потягне мені з кешені.

На релігії.

Піп: Скажи но мені, Івасю, що потішаэ кождого нещасного чоловіка у вінніпегу?

Івась: Онтаріо Готель.

ЗАГАДКА.

Непомильний папа Лев
Експедіта почитав,
Непомильний папа Пій
Геть з сьвятих його нагнав . . .

А тепер мені скажіть,
Й сю загадку розважіть,
Що так просто в очі бэ:
Непомильний — хто з них э? . .

Макогоненко.